

XIII 222

S. Non est neglecti si signum ^{quarum} amoris
 & videor solito Lentior esse tibi
 Nunc me non pigrit cum Syriis vueret agros
 Tempora quae studiis nos sua colore negat
 Curaque seruitij non est remota recepti
 Quo poterit mitti muta notata mimis
 Est perire eandem, sed si modo iura ferendum est
 Scintilla erat scario vulnere lesa manus,
 Inminuere manus tabo mirabile dactyl,
 Vulnere dirupto ^{et} enomine ~~et~~ viris
 Haec mihi causa mali, vigiles transigere noctes
 Cogunt magno saepe dolore diu.
 Dies eandem dignas hac pro salute rependo
 Grates, quod primo restitueret loco.
 Iamque iterum valida est, fortisque detundere discimus
 Nostra manus, ~~hinc~~ ^{enim} non minus apta ~~lira~~.
 Gaudeo nimis quae carmina tua probare
 Te iuberet nobis spes eorum

Non aegiptiacas aio ē me fringere soles
Nec Memmianis remoror a mihiis.
Te rogo per dextram hanc, et auro reale immo igne.
Ut me sororibus infimare velis.
Ingenium est aegreste mihi, non vixis alimmo.
Blandius ingenium suspiror esse tibi.

Johⁿ: Spicerius.

Quid sine hanc facis uerba lucendi sp
Pindaricos uerba uerba imitari uer

